

STEFAN WĘGŁOWSKI

PHASE_1_4

Adam Kośmiejca

KAIROS

Stefan Węglowski (*1985)

PHASE_1_4 (2020–2021)

1	PHASE_01	10:25
2	PHASE_02	08:29
3	PHASE_03	11:40
4	PHASE_04_EPILOGUE	13:26
	TT	44:01

About rejection

It frightens me. My ability to reject people. I mean ending relationships that endured for years, even decades, occasionally defining life's meaning. They were things most beautiful and most painful. My father had this ability as well. It frightened me. I've seen something inhuman in it. I always wanted everything to be good and for everybody to love me, which is obviously impossible. Anyways that kind of humongous mass love is even worse than hatred. It's harder to run away from.

Now I grasp my father's standpoint. I know it will never be okay. I want only a few to love me.

Women, friends, loved ones, the people I walked through my life, and those I loved were left behind somewhere. I don't know what they are doing, how they live, and if they are happy. Sometimes such an acquaintance ends in a quarrel, argument, or fistfight. Sometimes it goes out like an old man. The coals hiss in the rain. They take over the coolness of the wet ground. I do not need. I do not long. I remember, and I fear myself because I can do it. I can end a friendship and kill this love. Goodbye. Part of adulthood is accepting and then taming your own cruelty.

But I understand that this is the price of any closeness. In order to be close to people, I must be able to reject them, always for a good reason. There is short and long-distance closeness. Woe to anyone who makes a mistake.

I do not need. I do not long. My father didn't long for anything either; he was just playing with memories. I remember, and memory is important. I remember every ex-girlfriend and every ex-friend. I used to talk to them during long, sleepless nights. I was lying in the empty bed, and they were whispering inside my skull. They are already silent, so I don't speak. I carry them within me, these bodies of memory just as dead saints were carried towards monasteries, where a place of eternal rest awaited. I don't love these people. I love the memory of the rejected.

I don't want forgiveness. In return, I will forgive anyone who leaves me.

Łukasz Orbitowski

Stefan Węglowski

Born in 1985; composer, producer, live performer. His works include mostly compositions for small ensembles and solo instruments. In his works he uses minimalist and spectral techniques, combining them with a broadly defined area. He teaches at the Faculty of Media Art at the Academy of Fine Arts in Warsaw. He lives and works in Warsaw.

Adam Kośmieja

Adam Kośmieja is one of the most expressive Polish pianists of the young generation. He is an artist who is constantly on a quest, whose repertoire and concert experience includes classical, avant-garde and multimedia pieces. He conducts frequent concert activities in Poland and abroad, which took him to concert halls in North America, Europe, and Asia, including Weill Recital Hall at Carnegie Hall in New York, Shenzhen Concert Hall in China.

In Poland, he has collaborated with almost all leading national orchestras. He has performed under the baton of, among others: Jacek Kaspszyk, Eiji Oue, Muhai Tang, Alexander Liebreich, José Maria Florêncio, Wojciech Michniewski, Szymon Bywalec, Jakub Chrenowicz.

He has taken part in many international music festivals, including the International Festival of Contemporary Music Warsaw Autumn, the Beijing Modern Music Festival, the Shenzhen International Music Festival Belt & Road in China, the International Electroacoustic Music Symposium in Toronto, the Musica Electronica Nova in Wrocław, the International Festival Craiova Muzicală in Romania and the International Piano Festivals in Spain.

In 2022, he made his debut in Latvia with Kremerata Baltica – one of the most recognized chamber orchestras in Europe, whose founder and artistic director is Gidon Kremer.

He started playing the piano at the age of six. For 13 years, he studied its secrets in the class of Professor Ludmiła Kasjanienko. He is a graduate of the Manhattan School of Music in New York in the class of Solomon Mikowsky (2011). In 2007–2011, he was awarded the Harold and Helen Schonberg scholarship (in memory of the eminent New York Times music critic).

He is a graduate of the F. Nowowiejski Academy of Music in Bydgoszcz, in the class of Prof. Jerzy Sulikowski and Prof. Katarzyna Popowa-Zydroń. Currently, with a doctoral degree, he is a piano faculty at this university.

In 2016, Adam Kośmiejka released his debut album with a complete set of works for solo piano by Kazimierz Serocki, which was recognized locally and abroad. In 2017, he appeared on the album Contemporary Jewish Music by Stefan Węglowski (KAIROS). In 2019, as part of the project 100 for 100 musical decades of freedom, he recorded Hommage à Chopin, Concerto for Piano and Orchestra by Elżbieta Sikora (Sinfonia Varsovia, Bassem Akiki), and Numerous Branches of Ramified Plaits by Tadeusz Wielecki (Andrzej Bauer, Julian Paprocki). In September 2021, a new solo album by the artist Tribute to Gulda was released, which received excellent international and national reviews.

Zur Abstoßung

Ich bin erschrocken über meine Fähigkeit, Menschen wegzustoßen. Ich meine hier die Beendigung von Freundschaften, die Jahre, manchmal Jahrzehnte dauerten und oftmals den Kern des Lebens darstellten. Sie waren die schönsten und die schmerzhaftesten Dinge im Leben.

Auch mein Vater hatte diese Fähigkeit. Ich habe sie befürchtet, ich habe darin etwas Unmenschliches gesehen, denn das, was ich mir am meisten wünschte, war, dass es mir gut ginge und dass mich alle lieben würden, was natürlich unmöglich ist, denn eine so große Massenliebe ist ja schlimmer als Hass. Es ist schwieriger, ihr zu entkommen.

Jetzt verstehe ich meinen Vater. Ich weiß, dass es niemals gut sein wird. Ich möchte von den Wenigen geliebt werden.

Frauen, Freunde, meine Lieben, die Menschen, mit denen ich durchs Leben gegangen bin und die ich doch geliebt habe, sind irgendwo zurückgeblieben, ich weiß nicht, was sie tun, wie sie leben und ob sie glücklich sind. Hin und wieder endet eine solche Bekanntschaft in einem Streit, mit einem Krawall oder sogar mit einer Schlägerei. Manchmal verblasst sie wie ein alter Mann. Die Glut des Lagerfeuers zischt im Regen. Sie nimmt die Kälte der feuchten Erde an.

Ich brauche es nicht. Ich vermisse es nicht. Ich erinnere mich und ich fürchte mich vor mir selbst, weil ich weiß, wie es geht. Ich bin in der Lage die Freundschaft durchzustreichen und die Liebe zu töten. Auf Wiedersehen. Zum Erwachsensein gehört es, die eigene Grausamkeit zu akzeptieren und dann zu zähmen.

Ich verstehe doch, dass dies der Preis für jede Art von Nähe ist. Um Menschen nahe zu sein, muss ich in der Lage sein, sie wegzustoßen, und zwar immer aus einem guten Grund. Es gibt kurz- und langfristige Intimitäten. Wehe dem, der sich irrt.

Ich brauche es nicht. Ich vermisse es nicht. Mein Vater vermisste es auch nicht, er spielte höchstens mit der Erinnerung. Ich erinnere mich, und Erinnerung ist wichtig. Ich erinnere mich an jede ehemalige Frau und jeden ehemaligen Freund. Früher habe ich in langen schlaflosen Nächten mit ihnen gesprochen. Ich lag in einem leeren Bett und sie flüsterten in meinem Kopf. Sie sind jetzt verstummt, also spreche ich sie auch nicht mehr an. Ich trage sie in mir, diese Körper der Erinnerung, so wie die toten Heiligen zu den Klöstern getragen wurden, wo sie ihre ewige Ruhestätten erwarteten. Ich liebe diese Menschen nicht. Ich liebe die Erinnerung an die Abgelehnten.

Ich will keine Vergebung. Im Gegenzug werde ich jedem verzeihen, der mich verlässt.

Łukasz Orbitowski

Stefan Węglowski

Geboren 1985; Komponist, Produzent, Live-Performer. Seine Werke umfassen hauptsächlich Kompositionen für kleine Ensembles und Soloinstrumente. In seinen Werken verwendet er minimalistische und spektrale Techniken, die er mit dem weithin verstandenen Bereich der elektronischen Musik verbindet. Er lehrt an der Fakultät für Medienkunst an der Akademie der Künste in Warschau. Er lebt und arbeitet in Warschau.

Adam Kośmieja

Adam Kośmieja ist einer der ausdrucks-stärksten polnischen Pianisten der jungen Generation. Er ist ein ständig suchender Künstler, dessen Repertoire und Konzert-erfahrung sowohl klassische als auch avantgardistische und multimediale Werke umfassen. Er übt eine rege Konzerttätigkeit im In- und Ausland aus, die ihn u.a. in Konzertsäle in Nordamerika, Europa und Asien geführt hat: Weill Recital Hall in der Carnegie Hall in New York, Shenzhen Concert Hall in China.

Er hat mit fast allen führenden nationalen Orchestern in Polen zusammengearbeitet. Er trat u.a. unter der Leitung von Jacek Kasprzyk, Eiji Oue, Muhai Tang, Alexander Liebreich, José Maria Florêncio, Wojciech Michniewski, Szymon Bywalec und Jakub Chrenowicz auf.

Er nahm an zahlreichen internationalen Musikfestivals teil, darunter an dem Inter-nationalen Festival für zeitgenössische Musik Warschauer Herbst, dem Beijing Modern Music Festival, dem Shenzhen International Music Festival Belt & Road in China, dem Internationalen Symposium für elektroakustische Musik in Toronto, Musica Electronica Nova in Wrocław, dem Internationalen Festival Craiova Muzicală in Rumänien und den Internationalen Klavierfestivals in Spanien.

Im Jahr 2022 gab er sein Debüt in Lett-land mit der Kremerata Baltica, einem der renommiertesten Kammerorchester Europas, dessen Gründer und künstlerischer Leiter Gidon Kremer ist.

Im Alter von sechs Jahren begann er mit dem Klavierspiel und studierte 13 Jahre lang bei Prof. Ludmila Kasjanienko. Er machte seinen Abschluss an der New Yorker Manhattan School of Music in der Klasse von Solomon Mikowsky (2011), 2007 bis 2011 erhielt er das Harold and Helen Schonberg Scholarship (in Erinnerung an den namhaften Musikkritiker der New York Times).

Er ist ein Absolvent der F. Nowowiejski-Musikakademie in Bydgoszcz, in der Klasse von Professor Jerzy Sulikowski und Professorin Katarzyna Popowa-Zydroń. Derzeit ist er Dozent an dieser Hochschule.

Im Jahr 2016 veröffentlichte Adam Kosmieja sein Debütalbum mit dem Gesamtwerk für Klavier solo von Kazimierz Serocki, das im In- und Ausland Anerkennung fand. Im Jahr 2017 wirkte er an Stefan Węglowski's Album Contemporary Jewish Music (KAIROS) mit.

2019, im Rahmen des Projekts 100 für 100 musikalische Jahrzehnte der Freiheit nahm er Hommage à Chopin, Konzert für Klavier und Orchester von Elżbieta Sikora (Sinfonia Varsovia, Bassem Akiki) und Numerous Branches of Ramified Plaits von Tadeusz Wielecki (Andrzej Bauer, Julian Paprocki) auf.

Im September 2021 veröffentlichte er ein neues Soloalbum, Tribute to Gulda, das sowohl im In- als auch im Ausland hervorragende Kritiken erhielt.

O odtrąceniu.

Przeraża mnie moja zdolność do odtrącania ludzi. Mowa o kończeniu znajomości, które trwały lata, nieraz dziesięciolecia i nieraz stanowiły o treści życia. Były tym, co w życiu najpiękniejsze i najbardziej bolesne.

Mój ojciec też miał tę umiejętność. Przerażała mnie ona, widziałem w niej coś nieludzkiego, bo najbardziej na świecie chciałem żeby było dobrze i żeby jeszcze kochali mnie wszyscy, co oczywiście jest niemożliwe, zresztą taka wielka masowa miłość jest gorsza od nienawiści. Trudnej przed nią uciec.

Teraz rozumiem ojca. Wiem, że nigdy nie będzie dobrze. Chcę, aby kochali mnie nieliczni.

Kobiety, przyjaciele, moi ukochani, ludzie z którymi szedłem przez życie i których przecież kochałem zostali tam gdzieś w tyle, nie wiem co robią, jak żyją i czy są szczęśliwi. Niekiedy taka znajomość kończy się w kłótni,

w awanturze, czy nawet w mordobiciu. Czasem gaśnie jak starzec. Węgłe ogniska syczą w deszczu. Przejmują chłód mokrej ziemi.

Nie potrzebuje. Nie tęsknię. Pamiętam i boję się siebie, bo umiem to robić. Umiem przekreślić przyjaźń i zabić tę miłość. Do widzenia. Częścią dorosłości jest akceptacja, a następnie oswojenie własnego okrucieństwa.

Rozumiem jednak, że taka jest właśnie cena jakiegokolwiek bliskości. Aby być blisko z ludźmi, muszę umieć ich odtrącać, zawsze z ważnego powodu. Istnieją bliskości długo i krótkodystansowe. Biada każdemu, kto się pomyli.

Nie potrzebuję. Nie tęsknię. Mój ojciec też nie tęsknił, co najwyżej bawił się wspomnieniem. Pamiętam i pamięć jest ważna. Pamiętam każdą byłą kobietę i każdego byłego przyjaciela. Kiedyś rozmawiałem z nimi przez długie bezsenne noce. Leżałem w pustym łóżku, a oni szeptali wewnątrz mojej czaszki. Już zamilkli więc i ja się nie odzywam. Niosę ich w sobie, te ciała pamięci tak jak niesiono martwych świętych ku klasztorom, gdzie czekało miejsce wiecznego spoczynku. Nie kocham tych ludzi. Kocham pamięć o odrzuconych.

Nie chcę wybaczenia. W zamian wybaczę każdemu, kto mnie opuści.

Łukasz Orbitowski

Stefan Węglowski

b.1985; Kompozytor, producent, live performer. Jego twórczość obejmuje głównie kompozycje na małe składy i instrumenty solowe. W swoich utworach wykorzystuje techniki minimalistyczne i spektralne, łącząc je z szeroko pojętym obszarem muzyki elektronicznej. Wykłada na Wydziale Sztuki Mediów Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie. Mieszka i tworzy w Warszawie.

Adam Kośmiejca

Adam Kośmiejca to jeden z najbardziej wyrazistych polskich pianistów młodego pokolenia. Jest artystą nieustannie poszukującym, którego repertuar i doświadczenia koncertowe obejmują utwory zarówno klasyczne jak i awangardowe oraz multimedialne. Prowadzi ożywioną działalność koncertową w kraju i za granicą, która zaprowadziła go do sal koncertowych Ameryki Północnej, Europy i Azji m.in.: Weill Recital Hall w Carnegie Hall w Nowym Jorku, Shenzhen Concert Hall w Chinach.

W Polsce współpracował niemal ze wszystkimi czołowymi krajowymi orkiestrami. Występował pod batutą m.in. Jacka Kaspszyka, Eiji Oue, Muhai Tanga, Alexandra Liebreich'a, José Maria Florêncio, Wojciecha Michniewskiego, Szymona Bywalca, Jakuba Chrenowicza.

Brał udział w wielu międzynarodowych festiwalach muzycznych m.in. : Między-narodowym Festiwalu Muzyki Współczesnej Warszawska Jesień, Beijing Modern Music Festival, Shenzhen International Music Festival Belt & Road w Chinach, Międzynarodowym Sympozjum Muzyki Elektroakustycznej w Toronto, Musica Electronica Nova we Wrocławiu, Między-narodowym Festiwalu Craiova Muzicală w Rumunii, International Piano Festivals w Hiszpanii.

W 2022 roku zadebiutował na Łotwie z Kremeratą Baltica – jedną z najbardziej uznanych orkiestr kameralnych w Europie, której założycielem i artystycznym dyrektorem jest Gidon Kremer.

Grę na fortepianie rozpoczął jako sześciolatek i przez 13 lat zgłębiał jej tajniki w klasie prof. Ludmily Kasjanienko. Jest absolwentem nowojorskiej Manhattan School of Music w klasie Solomona Mikowsky'ego (2011), w latach 2007–2011 wyróżniony stypendium im. Harolda i Helen Schonbergów (pamięci wybitnego krytyka muzycznego „New York Times'a”).

Absolwent Akademii Muzycznej im.F.-Nowowiejskiego w Bydgoszczy, w klasie prof.Jerzego Sulikowskiego i prof.Katarzyny Popowej-Zydroń. Obecnie, ze stopniem naukowym doktora, jest wykładowca na tej uczelni.

W 2016 Adam Kośmiejka wydał debiutancką płytę z kompletem dzieł na fortepian solo Kazimierza Serockiego, która spotkała się z uznaniem w kraju i zagranicą. W roku 2017 wystąpił na płycie Contemporary Jewish Music Stefana Węglowskiego (KAIROS).

W 2019 roku w ramach projektu 100 na 100 muzyczne dekady wolności nagrał Hommage a Chopin. Koncert na fortepian i Orkiestrę Elżbiety Sikory (Sinfonia Varsovia, Bassem Akiki) oraz Liczne Odnogi Rozgałęzionych Splotów Tadeusza Wieleckiego (Andrzej Bauer, Julian Paprocki).

We wrześniu 2021 ukazał się nowy solowy album artysty Tribute to Gulda który zdobywa znakomite międzynarodowe i krajowe recenzje.

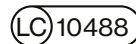

Producer: Stefan Węglowski
Recording Engineer: Kamil Kęska
Recording Dates: 2020–2021
Recording Venues: Academy of Fine Arts – Warsaw, Poland, Villa Jakubowski – Klonowo, Poland,
Acqua Di Rosa – Gałkowo, Poland.
Mixing: Stefan Węglowski, Michał Wolski
Mastering: Michał Wolski
Translations: Aleksandra Sobielga, Jakub Strzeżek
Photos: Marcin Szpak
Cover: based on artwork by Janusz Orbitowski
Special thanks to: Łukasz Blusiewicz, Wojciech Jakubowski, Kamil Kęska, Adam Kośmiejka,
Teresa Orbitowska, Łukasz Orbitowski, Artur Rosa, Radosław Skrzypkowski,
Aleksandra Sobielga, Aleksandra Szewczyk, Marcin Szpak, Magda Typiak,
Paweł Węglowski.

PHASE _1 _4 dedicated to Krzysztof Szalecki with all my love

0015122KAI – a production of KAIROS
© 2022 KAIROS
© 2022 HNE Rights GmbH
www.kairos-music.com

 LC10488 ISRC: ATK941512201 to 04 austromechna®

STEFAN WĘGŁOWSKI (*1985)

PHASE_1_4 (2020–2021)

1	PHASE_01	10:25
2	PHASE_02	08:29
3	PHASE_03	11:40
4	PHASE_04	13:26
TT		44:01

Adam Kośmiejka, piano

KAIROS

© 2022 KAIROS . © 2022 HNE Rights GmbH . www.kairos-music.com
ISRC: ATK941512201 to 04 . Made in the E.U.

0015122KAI

Take Care

54
KEN